

stichting
**redding
en
herstel**

Wat ik heb, dat geef ik u!

Remon en Salomon

Nieuws brief

oktober 2020

JOCUM

Johan & Jeannette Lukasse
New Waves

Missie

Stichting Redding en Herstel:

“Steeds meer kinderen de mogelijkheid geven op een hoopvolle toekomst”

In het bijzonder zet Stichting Redding en Herstel zich in voor kinderen die leven op straat of in sloppenwijken, in prostitutie en slavernij en kinderen die de mogelijkheid tot scholing en ontwikkeling ontberen.

Sinds de coronamaatregelen het niet toelaten om met grote groepen mensen bij elkaar te komen, zoeken bedrijven, organisaties en kerken naar nieuwe manieren om mensen te bereiken en met elkaar te verbinden. Veel kerken zijn gestart met een livestream of komen in kleinere aantallen bij elkaar.

Ook voor de medewerkers van wijkcentra Luzeiro en huize Redding, waar normaliter veel kinderen worden ontvangen en gezinnen worden opgezocht, is het zoeken naar nieuwe wegen om hen te bereiken met het Evangelie in woord en daad.

In deze nieuwsbrief vertellen Remon Vervoorn en Gerdien Slijkhuis, stafmedewerkers van JOCUM, hier meer over.

Ook als zekerheden van bestaande programma's en activiteiten wegvallen, mogen we weten dat de kracht en hoop van het Evangelie niet afhankelijk is van onze programma's.

In Handelingen 3 lezen we het verhaal van een kreupele man die elke dag bij de tempelpoort de Schone zat om een liefdegave te vragen.

Toen Petrus en Johannes de man zagen zitten, keken ze hem aan. Terwijl de man verwachtte iets van hen te ontvangen, zei Petrus echter: *“Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen”*.

Vanaf dat moment was de man genezen! Petrus wist dat de kracht en de hoop van het Evangelie zat in de naam van Jezus: ***“En Zijn naam heeft deze man, die u ziet en kent, sterk gemaakt door het geloof in Zijn naam.”*** (Hand. 3:16).

Juist in deze tijd waarin we programma's niet kunnen aanbieden zoals we gewend zijn. Dit laat onverlet dat we ons mogen (blijven) inzetten voor onze naasten, zoals God ons opgedragen heeft.

HANDEN WASSEN EN MONDKAPJES ALS JE OP STRAAT WOONT?

Het zal u niet vreemd in de oren klinken, als ik zeg dat het lijkt of de hele wereld gegijzeld is door het Corona-virus.

Maar welke impact heeft dit op mensen die in sloppenwijken wonen of die op straat leven

en op de zendingswerkers op de basis van Jocum in Belo Horizonte? Hieronder een vraaggesprek met twee stafleden van Jocum Belo Horizonte.

Remon Vervoorn geeft samen met zijn vrouw **Mary** leiding

aan Casa Luzeiro, een buurthuis in de grootste sloppenwijk van Belo Horizonte. **Gerdien Slijkhuis** werkt sinds een jaar als stafid in project **Resgate** (Redding), een project dat vooral werkt onder daklozen, mensen die op straat leven, of in de gevangenis zitten.

Gerdien op straat / Resgate

INTERVIEW MET Remon Vervoorn en Gerdien Slijkhuis STAFMEDEWERKERS VAN JOCUM

Waaruit bestonden je dagelijkse werkzaamheden in Luzeiro/Resgate, voordat het corona-virus de wereld op zijn kop zette?

REMON: Voordat Covid-19 Brazilië bereikte was ik bezig met van alles. Ik was verantwoordelijk voor een tienergroep van circa 25 jongens. Verder was ik druk met de distributie van voedsel van de voedselbank en andere donateurs. Heel vaak op stap in de favela, om mensen thuis te bezoeken en voor ze te bidden. Maar ook met contacten met dominees en andere leiders van Jeugd met een Opdracht om beleid te bepalen en nieuwe wegen te zoeken.

GERDIEN: Wij openden ons huis Resgate twee keer per week voor de mensen die op straat leven. Ze waren welkom voor een bemoeidigend woord, ontbijt, schone kleren en een warme douche. Daarnaast gingen we twee avonden per week de straat op om contacten te leggen en vriendschappen te maken. Ik ging drie keer per week naar de jeugdgevangenis om daar Engelse les te geven en deze jongeren te bemoedigen. Geregeld maakte ik ritjes naar afkickklinieken waar we mensen naar toe brachten die hun leven op straat achter zich wilden laten en opnieuw wilden beginnen.

En toen kwam Corona... Kun je een beetje beschrijven wat er gebeurde in die eerste tijd van de uitbraak?

REMON: Het heeft even geduurd voordat het virus in zijn opmars ook Brazilië bereikte. Onze burgemeester besloot al gauw tot een quarantaine voor onbepaalde tijd. Als team van Casa Luzeiro leefden we deze regels netjes na. Maar het aantal besmettingen bleef, ondanks de quarantaine, groeien. Dagloners en arme mensen raakten in de financiële problemen en begonnen, tegen het beleid in, toch weer baantjes te zoeken. Voor hen betekende niet werken geen geld en dus ook geen eten. Binnen de kortste keren speelden de kinderen weer in de smalle steegjes,

en ook de ouderen namen het niet meer zo nauw. Voor de bewoners uit onze wijk zijn hun dagelijkse worstelingen om rond te komen veel belangrijker. Een virus dat men niet begrijpt ging daar geen verandering in brengen...

GERDIEN: Ik zie 16 maart nog voor me als de dag van gisteren. We openden toch gewoon de deuren voor ons 'open huis' voor de mensen van de straat. We legden uit dat het belangrijk was om handen te wassen, maar tegelijkertijd voelde dat zo dubbel. Hoe kunnen deze mensen hun handen wassen op straat?

Na deze ochtend hebben we tot op vandaag geen open huis meer kunnen houden. Daarnaast lag toen ook Jemima (de vrouw van Anderson, de leider van ons huis) in het ziekenhuis, in verwachting van Aurora, een zwangerschap waar de nodige zorgen om waren. Inmiddels is Aurora geboren maar zij moest nog maanden in het ziekenhuis blijven. We hadden grote zorgen om hen, en wilden natuurlijk niet op ons geweten hebben dat Jemima of de kleine door ons toedoen Corona zouden oplopen!

Wat konden jullie toch doen voor de mensen in de favela's en op de straat?

REMON: De afgelopen vier maanden heeft Casa Luzeiro in samenwerking met een andere organisatie uit de favela meer dan 20.000 voedselpakketten verdeeld. We hebben een registratiesysteem om misbruik en een oneerlijke verdeling te voorkomen. Deze grote actie was ontzettend belangrijk omdat een groot deel van de bevolking zonder inkomen zat. Ook uit Nederland mochten we hiervoor veel donaties ontvangen. Nu, na zes maanden Coronavirus in Brazilië, is het virus nog steeds verre van onder controle. Toch gaan steeds meer winkels en bedrijven langzaam weer open. Daarom verdelen we nu ook minder voedselpakketten. We willen de bewoners van onze wijk graag aanmoedigen om weer werk te zoeken en niet te veel te rekenen op voorzieningen van buitenaf.

De voedselpakketten die nog in Casa Luzeiro en Casa Rocha liggen zijn uitsluitend bedoeld voor diegenen waarvan wij persoonlijk weten dat de nood daadwerkelijk hoog is. **GERDIEN:** De regering heeft extra geld vrijgemaakt voor iedereen die geen baan heeft in de tijd van Corona. Daar vallen de mensen die op straat leven ook onder, als zij tenminste hun documenten op orde hebben en zo het geld kunnen aanvragen. Nu is het zo dat de gemiddelde persoon die op straat leeft ook verslaafd is. Dit geld wordt in veel gevallen dus gebruikt voor verslavende middelen. Er zijn plekken geregeld waar ze ontbijt kunnen krijgen en kunnen douchen, en ook overnachtingsplaatsen voor daklozen. Maar lang niet genoeg voor iedereen.

Maar er waren ook dingen die niet meer konden. Welke invloed had dat op jullie en op ieder om jullie heen?

REMON: Tot op de dag van vandaag is het door de overheid voor ons verboden om hier mensen te ontvangen. Voor ons is dit een moeilijk punt. Alle activiteiten voor kinderen, tieners, volwassenen en ouderen gebeurden in allerlei verschillende vormen, maar allemaal op het terrein van Luzeiro. Wat we nog wel kunnen doen is mensen thuis bezoeken, om met hen te bidden en te helpen waar nodig. Natuurlijk vereist dit ook voorzichtigheid en hygiëne. Want de bewoners zelf nemen het met de voorschriften toch minder nauw.

GERDIEN: Voor mijzelf heeft het best veel frustratie gegeven dat ik mijn normale werk niet kon doen. Eerst is het handig, omdat je achterstanden kan wegwerken. Maar ik wilde niets liever dan er zijn voor de mensen. De andere kant was er echter ook. De dreiging van de ziekte kwam

zeker dichtbij, o.a. door de zorg voor Jemima en Aurora, maar ook omdat ikzelf in het verleden astma had en ervoor in het ziekenhuis gelegen heb. Dat maakt dat je in twee werelden leeft en je doorlopend met jezelf in gesprek bent: hadden we anders gekund, anders moeten handelen?

VERVOLG OP DE ACHTERPAGINA

Gerdien Slijkhuis is momenteel op verlof in Nederland. Mocht u voor uw groep of kerk belangstelling hebben voor een presentatie in kleiner of groter verband dan zijn daar mogelijkheden voor in oktober of november van dit jaar. Neem dan contact op met het contactadres uit het colofon! Samen zoeken we hoe we dit Coronaproof vorm kunnen geven.

Omwillen van de ruimte zijn de interviews iets ingekort. Zie voor de volledige versie <https://stichtingreddingenherstel.nl/online/nieuws/>

Hoe is de situatie nu?

GERDIEN: Inmiddels is er hier weer een stukje van de lockdown opgeheven. De opstelling van de overheid is erg verdeeld: mensen die de kant van de economie kiezen en anderen die de gezondheid vooropstellen. Dit leidt tot veel verdeeldheid, want veel mensen hebben geen enkele spaarrekening en moeten met de opbrengst van de dag rond zien te komen. Een mondkapje dragen in het openbaar is verplicht en ook de mensen die op straat leven proberen die te gebruiken. Maar u kunt zich voorstellen hoe dat eruitziet: dagen of soms zelfs maanden niet gedoucht, helemaal zwart van het vuil maar wel met een mondkapje voor.

Er zijn geen aantallen bekend van besmettingen onder de mensen die op straat leven.

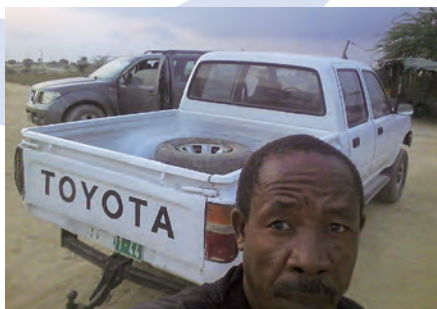
REMON/GERDIEN: Er zijn best grote zorgen. In zo'n crisis worden toch de minder bedeelden het hardst getroffen.

Een van onze mogelijkheden die nooit weg zal vallen, is het gebed. Ondanks dat onze Bijbelstudies, gebedskringen etc. niet door kunnen gaan, kunnen we bidden. Wanneer de deuren zich lijken te sluiten voor onze plannen, blijft de deur naar God wagenwijd open staan.

Van harte aanbevolen om met ons mee te bidden.

Project El Shaddai

Zoals in de nieuwsbrief van april j.l. was te lezen ondersteunt Stichting Redding en Herstel sinds enige tijd project El Shaddai, in de wijk Alto Akongo in Lobito, Angola. Ook dit land is zwaar getroffen door het Corona-virus.

Door de lockdown mag het project momenteel geen kinderen in het buurtcentrum ontvangen. Omdat de mensen daar erg hongerig zijn naar het Evangelie worden er nu wel, binnen de regels van de overheid, diensten gehouden in het in aanbouw zijnde kerkgebouw.

Ook worden er voedselpakketten uitgedeeld. De auto waar grote behoefte aan was, is inmiddels wel aangeschaft, maar een flink deel nog op afbetaling. Uw hulp middels gebed en/of een financiële gift voor dit project is zeer welkom!

Kerkgebouw El Shaddai

Gebedspunten

Wilt u in uw betrokkenheid met deze projecten ook met ons meebidden?

- Voor bescherming van alle minder bedeelden, zowel in Brazilië als in Angola, als wereldwijd.
- Dat samenkomsten in de projecten weer snel mogelijk mogen worden.
- Werkgelegenheid voor diegenen die hard op zoek zijn om op een waardige manier voor hun gezin te zorgen.
- Voor de zending die worstelt met financiën als direct gevolg van de economische crisis door Covid-19.
- Wijsheid voor de leiders van alle verschillende huizen van Jeugd met een Opdracht in Belo Horizonte om hun team te leiden door deze tijd.

Colofon

Stichting Redding & Herstel
'Hart voor kinderen in nood'

- New Waves
- Projecten van JOCUM Belo Horizonte
- Johan en Jeannette Lukasse

Redactie: Ans Kwakernaak, David Schut

Contactpersoon: Jacob van Bodegraven
Telefoon: 0182 - 39 52 14
E-mail: rh.jacob@planet.nl
(ook voor adreswijzigingen)

Website: www.stichtingreddingenherstel.nl

Giften: Rabobank Reeuwijk
NL44 RABO 0354 9364 25
t.n.v. St. Redding en Herstel
o.v.v. naam project:

1. Sterke families
2. Lamalma
3. Auto El Shaddai
4. Project Lukasse
5. Gevangeniswerk

Website en Facebook

Neem eens een kijkje op:
www.stichtingreddingenherstel.nl
En ook op de sociale media zijn we te vinden:
op Facebook onder de naam Stichting Redding en Herstel.

Privacy

Stichting Redding en Herstel wil voldoen aan de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Op onze website staat ons privacybeleid. T.b.v. deze nieuwsbrief zijn uw gegevens opgenomen in onze administratie. Een wijziging of verwijdering uit ons adresbestand kunt u doorgeven via rh.jacob@planet.nl